

— Снощи, като спѣхъ въ магазина, сънувахъ, — обяснилъ пазачътъ, — че се случи голѣма катастрофа по влака, и вие сте пострадали. Ако ви е милъ живота, не заминавайте! Моитѣ сънища винаги се сбждватъ...

Пазачътъ тъй горещо молилъ своя господарь, че той решилъ да го послуша.

И, наистина, сънътъ на пазача се сбждналъ. Влакътъ, съ който щѣлъ да пжтува господарътъ на златарския магазинъ, се сблъскалъ съ другъ влакъ. Имало много убити и ранени. Следъ два дни господарътъ заминалъ за тамъ, гдето щѣлъ да ходи. Свършилъ си работата и благополучно се върналъ.

Тогава той повикалъ своя нощенъ пазачъ, за да му благодари. Пазачътъ билъ много доволенъ, че съ своя сънь е спасилъ живота на господаря си. Той очаквалъ голѣмъ подаръкъ за това и потривалъ радостно ржце, когато отивалъ при господаря си.

Богатиятъ златарь извадилъ отъ касата си една голѣма сума пари и я подалъ на своя пазачъ, като му казалъ: — Благодаря ти много! Ти спаси живота ми. Приеми тоя подаръкъ отъ мене! — И той му подалъ паритѣ. Пазачътъ не знаелъ, какъ да благодари отъ радостъ. Спустиналъ се да стисне ржката му. Но господарътъ го прекжсналъ: — А сега си иди. Ти си уволненъ...

Защо ли го е уволнилъ?

Горана Горнева

ЕСЕННА ПЪСЕНЬ

Отмина си златното лѣто, Пристѣпва пакъ тѣжната есенъ
завѣя пакъ вѣтъръ студенъ, надъ моята родна земя...
и капятъ, и капятъ листата Имлъква, и млѣкватъ вредъ пѣсенъ,
безшумно край менъ. и вѣхнатъ цвѣта.

Вл. Русалиевъ